

6. Linnapitser a. 1584—1600 ja 1634—1674.



7. Linnapitser a. 1601—1602.



8. Linnapitser a. 1670—1707.



9. Linnapitser a. 1722—1797.

pitsat oli tarvitusel ka pärast seda, kui venelased a. 1704 kolmandat korda vallutasid Tartu kuni linna hävitamiseni a. 1708.

Esimene veneaegne pitsat — ühtlasi vanim säilinuist — võeti tarvitusele a. 1722. See oli ka viimane vahaga pitserdamiseks, milleks teda üksikjuhtudel kasutati kuni 18. sajandi lõpuni. Üldiselt pitserdati 18. sajandi teisel poolel ainult pitserilakiga, sajandi vahetusel juba ka trükimustaga.

Tehniliselt viimistluselt jääb 1722. a. pitsat kaugele maha oma eeskujust — viimasest rootsiaegsest pitsatist. Mitmed vapidetailid on niivõrd halvasti välja töötatud, et põhjustasid hiljem rea veidraid arusaamatusi. Mida kõik sealt võidi välja lugeda, näitab ilmselt ühe selle pitsati äratõmbe järgi koostatud Tartu vapi kirjeldus Johann Gottfried Arndt'i a. 1753 ilmunud Liivimaa kroonika II osas (l. 310). Selle järgi olevat Tartu suuremas pitsatis (peab olema vapis; Arndt ei tee vahet pitsati ja vapi vahel) punane linnus kahe torniga, müüri all lahtine värav hõbedase langevõrega, selle all kuldne täht, tähe all sinine pool-